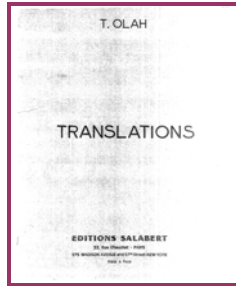

TRANSLATIONS I sau VARIAȚIUNI TRANSLATORII pentru 16 instrumente de coarde și bandă magnetică (1968)

„Olah est une nature essentiellement orchestrale: il a besoin de la richesse sonore et de la variété de timbres du grand orchestre pour s'épanouir pleinement. Ses «Translations» montrent, par ailleurs, son pouvoir de constructeur: tout, ici, est puissamment construit, en vertu d'une impeccable logique interne, d'une pensée qui forge des idéogrammes transportées dans le monde sonore avec une souveraine autorité.” (Antoine Goléa, *La jeune école roumaine*, în: Carrefour, Paris, 15.07.1970, citat în Laura Manolache, *Pe teme de creație*, interviu cu Tiberiu Olah, revista *Muzica*, III/1991)

„Olah este o natură esențial orchestrală: are nevoie de bogăția sonoră și de varietatea timbrală a orchestrei mari pentru a se desfășura plenar. «Translațiile» sale arată, de altfel, puterea sa de constructor: totul, aici, este construit cu forță, în virtutea unei impecabile logici interne, a unei gândiri care forjează ideograme transportate în lumea sonoră cu o autoritate suverană” (idem)

„climatul concentrat, misterios, scriitura abruptă, în lungi trame continue sparte de izbucnirile de strălucire ale unuia dintre cei mai puternici și mai lirici compozitori ai tinerei școli românești.” (Jacques Lonchamp, citat în Ioan Grigorescu – *5 compozitori români aplaudați la Paris*, *Contemporanul*, București, 28.VIII 1970)